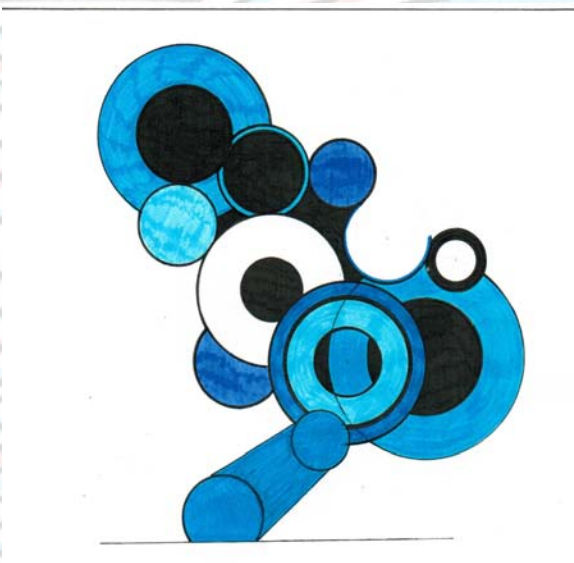
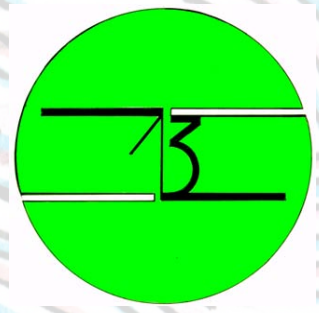
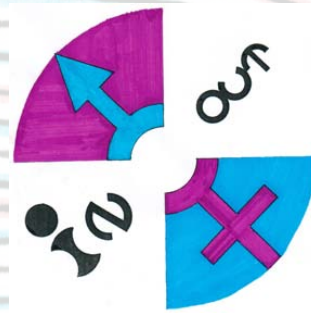
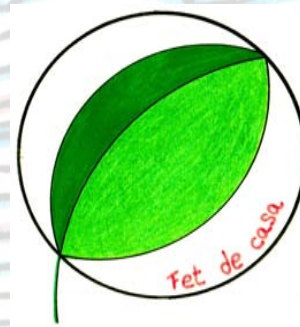
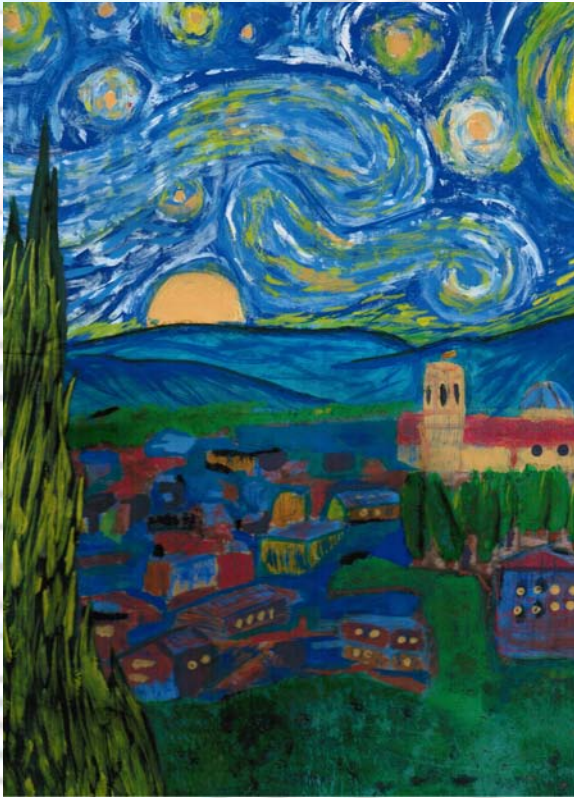

L'exirigall

IES MAESTRAT. Número 19. Juny 2016.

Gràcies per aquests anys i molta sort Rosaha !!!!
LAURA, We hope to see you soon !!!!

Editorial.

L'eixirigall local

- Activitats extraescolars
- Proves canguret
- Exposició de sistemes solars
- Ruta mitològica i jazzinema
- La mar de ciència
- Cultura clàssica
- Una nit a l'institut...la nit de les estrelles
- Recollida d'ajuda per a Síria
- Hàbits saludables
- Excursió a Benassal
- Experimentem a Cultura Científica
- Els bolets del silenci

L'eixirigall reporter

- Tipografia per a sensibilitzar
- Concursos a l'IES Maestrat
- Entrevista a Emmanuel
- Experiències en el laboratori
- Enquesta sobre pràctiques esportives
- Entrevista a Lolín
- Un piano a la classe de Música

L'eixirigall opinió

- Acomiadament de Tica Tàrrega
- Una obra de teatre per deixar anar la imaginació
- La formació professional a l'IES Maestrat
- Què passa amb el món?
- Estudia i investiga a l'UJI

L'eixirigall cultural i artístic

- El gran sueño del pequeño Carlos
- Artistes de la història
- Records d'infantesa
- Treball de Plàstica
- Perdre el temps

L'eixirigall cuiner

- Tapas
- Bagra en salsa
- El ceviche peruà
- Kika marroquina
- Tirópita

L'eixirigall divertit

- Preguntes filosòfiques
- Memes

L'eixirigall punt i final

equip de redacció

David Balaguer
Ilham ElYazidi
Radia Bourti
Jon Girona
Sergi Fores
Diana Silva
Raúl Martínez
Alex Priego
Domingo Vericat
Pau Roda

Disseny portada i revista: Alumnat de 1r FPB i la col·laboració especial de Zygi i Emmanuel

Edita: IES Maestrat

Coordina: Núria Carod i Vicent Pitarch

EDITORIAL

Ja arriba la calor i també la revista de l'institut: *L'Eixirigall* ja torna a estar ací! Aquest curs és el número 19 de la revista.

Aquest any hem canviat l'estructura de la revista: en la primera secció “**Local**”, trobarem totes les activitats que s'han realitzat, tant al centre com a fora, acompanyades per fotos; en la secció “**Reporter**”, els nostres alumnes han investigat, han entrevistat i després ens han informat d'alguns fets; en la secció “**Opinió**”, trobarem articles d'opinió sobre temes d'actualitat; en la secció “**Cultural i artístic**”, és una mostra dels treballs que fan els nostres alumnes; en la secció “**Cuina**”, gaudirem de les receptes que ens han elaborat algunes mares d'alumnes i dues alumnes; i per últim “**Divertit**”, on passareu una bona estona rient amb els acudits que hi trobareu. Esperem que us agrade.

També hem de fer menció d'una bona notícia: hem recuperat el Cicle Formatiu de Grau Mitjà de Gestió Administrativa. Des d'aquí un aplaudiment ben fort per a la direcció del centre, el departament d'Administració de l'institut, l'Ajuntament de Sant Mateu i a la Direcció General de Formació Professional. Tot l'esforç realitzat s'ha vist recompensat. Moltes gràcies!

Per no perdre el costum, aquest curs també hem tingut jubilacions.

Recordem a **Carlos Ruíz**, professor de tecnologia i primer director d'aquest institut. Carlos, sempre estaràs present en aquest institut!

Després se'ns ha jubilat, **Tica Tàrrega**, professora d'Administració d'Empreses. No oblidarem mai el teu saber estar i el teu somriure.

I per últim, també se'ns ha jubilat una de les administratives més veteranes, **Lolín Escuder**. Trobarem a faltar les teues atencions i consells.

Molta sort a tots en aquest nou camí i recordeu que sempre estareu presents en aquest petit món: en el nostre institut. No us oblidarem!

I per acabar, també ens agradaria acomiadar a dues persones que es traslladen d'institut:

- **Rosana Escoín**, professora d'Educació Visual i Plàstica. Has estat 8 cursos entre nosaltres i els teus alumnes i els teus companys no t'oblidarem per la teua gran professionalitat i per l'estima que sents per la feina que fas. Els treballs que fas amb els alumnes i que ens deixes al centre són una prova. No canvies mai!

- **Laura Doménech**, professora d'Anglès. Has estat pocs cursos, però el teu treball i la teua implicació han estat admirables. No ho farem molt llarg, perquè d'aquí pocs anys tornaràs a ser entre nosaltres. T'hi esperem!

Sort a les dues!

Des d'aquest raconet, volem donar les gràcies als alumnes de 1r i 2n de Formació Professional Bàsica perquè ells són un pilar importantíssim en aquest revista. Sense el seu treball i la seua col·laboració, no tindríem a les mans aquesta revista. Gràcies a tots i a totes!

L'Eixirigall s'acomiada fins al curs vinent. Passeu un bon estiu!

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Domingo Vericat, David Balaguer, Ilham El Yazidi i Radia Bourti

Durant tot el curs 2015-16 s'han fet moltes activitats al nostre centre. Anem a fer un recull d'algunes d'elles fins el mes de maig.

El dia 20 de d'octubre de 2015 es va organitzar una visita al museu de la Valltorta i a la Cova dels Cavalls amb tot l'alumnat de 1r d'ESO, activitat organitzada pel departament de Socials.

L'alumnat de 1r d'ESO de l'IES Maestrat de Sant Mateu va realitzar una activitat el dia 13 de novembre de 2015 a l'Auditori i Palau de Congressos de Castelló. Assistiren a un concert didàctic *Érase una voz... la historia*, sobre l'evolució de la música vocal al llarg de la història. Abans de tornar al centre van fer una parada per observar l'arc romà de Cabanes.

El dia 2 de desembre de 2015 es va organitzar una xarrada sobre *La sida* per a l'alumnat de 4t d'ESO.

Al mes de desembre, el dia 21, es va organitzar un taller *Contra la violència de gènere* a càrrec de Kyrios per a 1r d'ESO i 1r d'FPB. El mateix dia també es va fer una xarrada sobre el cicle d'Animació Sociocultural a 2n de Batxillerat.

I per acabar el trimestre l'alumnat de Grec i Llatí ens van felicitar el Nadal amb unes boniques postals.

Durant els mesos de gener, febrer i març es va realitzar el taller d'*Intervenció sexual* per a l'alumnat de 3r d'ESO i 1r d'FPB i un taller de *Violència de gènere* per a tot 2n d'ESO.

Per a segon de batxillerat, el dia 19 de gener es va organitzar una xarrada de la Universitat Oberta de Catalunya sobre estudis universitaris i el 16 de febrer es va realitzar una jornada de Portes Obertes de la Universitat Jaume I de Castelló.

El dia 2 de febrer es va organitzar la conferència *Rumors i llegendes dels nostres dies: l'art de crear històries noves* de la Universitat Rovira i Virgili, adreçada a l'alumnat de Castellà de 4t d'ESO.

En aquest mes, el dia 12 de febrer, l'alumnat de 3r d'ESO va assistir a una audició didàctica sobre *La Traviata* al Teatre Principal de Castelló.

El 17 de març es va fer un taller sobre *Igualtat de gènere* de la Fundació Isonomia de l'UJI, dirigit a l'alumnat de 4t d'ESO.

El 21 de març es va projectar la pel·lícula *Rastres de sàndal*, en la seua versió en català a la Llar de jubilats de Sant Mateu per a 1r d'ESO i alumnat de 6è de primària de l'escola de Sant Mateu.

El 22 de març es va fer un taller sobre *Xarxes socials* de Kyrios per a 1r d'ESO i 1r d'FPB. Aquest dia també es va fer una xarrada sobre els cicles superiors de la comarca per a Batxillerat.

Al tercer trimestre, el 6 d'abril l'alumnat d'FPB i 4t Diversificació van visitar les mines de Culla.

El dia 8 d'abril es va fer una xarrada informativa de la Universitat Rovira i Virgili adreçada a l'alumnat de 2n Batxillerat.

El dia 12 d'abril el centre va participar en la fira formativa comarcal a Benicarló. La van visitar l'alumnat de 4t d'ESO i de Formació Professional.

Els departaments de Cultura Clàssica i Socials van organitzar una excursió a Sagunt el dia 14 d'abril. L'alumnat de 1r d'ESO, 4t d'ESO i 1r Batxillerat participaren en diferents tallers i activitats sobre la vida quotidiana, usos i costums dels antics romans.

El 27 d'abril es va celebrar la diada de Sant Jordi al centre. L'alumnat de 2n cicle de l'ESO, batxillerat i cicles formatius van assistir a l'espectacle *Quatre-cents* de la companyia teatral El Crit. La resta d'alumnes van participar en un contacontes i tallers mediambientals realitzats per Kyrios al pati i una activitat de doblatge a la Sala Multiús. El mateix dia es va fer entrega dels premis del concurs literari i científicotecnològic.

El departament de Castellà va organitzar una sortida al teatre del Raval de Castelló per a 3r d'ESO i 1r de batxillerat. La representació era de l'obra *La dama boba* de l'escriptor Lope de Vega.

El dia 10 de maig el departament d'Administració de l'IES Maestrat i l'ADL de l'Ajuntament de Sant Mateu van organitzar les segones *Jornades d'emprenedoria i creació d'empreses* en col·laboració amb FEVECTA i la Creu Roja. Aquest any es dedicaren a la motivació i a les experiències empresarials de antics alumnes. El taller s'adreçà a 4t d'ESO i a la Formació Professional.

El 11 de maig els alumnes de 4t d'ESO van participar en una xarrada-col·loqui sobre *Prevenió d'accidents de trànsit i les seues principals seqüeles*.

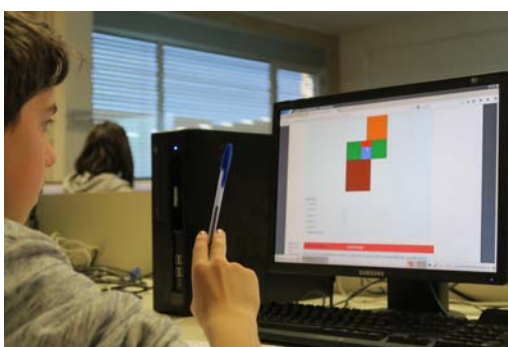
PROVES CANGURET

Departament de Matemàtiques

El passat 17 de febrer els alumnes de 1r i 2n de l'ESO van participar en la prova matemàtica del Canguret. Una prova online on competien amb alumnes de tota la Comunitat Valenciana.

Van poder comprovar que també es pot jugar amb les matemàtiques. Tot és qüestió de ficar-li ganes i tindre motivació.

Alguns alumnes van traure una molt bona puntuació. Enhorabona a tots els participants!!

EXPOSICIÓ DEL SISTEMA SOLAR

Lupe Castañ. Fotografies 1r d'FPB.

L'alumnat de 1r d'ESO A i C de l'IES Maestrat va descobrir el Sistema Solar gràcies a la realització de les seues representacions.

Dins de la tercera avaluació, a l'assignatura de Biologia i Geologia, els alumnes han d'observar, conèixer i entendre l'univers. Així doncs, per treballar l'apartat corresponent al Sistema Solar se'ls va plantejar el repte de realitzar maquetes representatives. L'alumnat tenia llibertat artística a l'hora de crear la seua obra. A mesura que anaven donant forma al seu treball apareixien certes incògnites on eren ells mateixos qui havien de buscar la resposta: Quants planetes són? Per què no està Plutó com a planeta? Quin és l'ordre? Quina mida té cada planeta? A quina distància haurien d'estar? Com els hem de pintar? Quina rugositat tenen? Són iguals els planetes rocosos que els gasosos? On està el cinturó d'asteroides? Només un planeta té anells? Quants satèl·lits orbiten a cada planeta?, etc.

A més a més, dins d'aquesta activitat es van treballar altres objectius com són treballar en equip, planificar el temps, valorar l'esforç de cada company, ...

El resultat va ser molt bonic i l'alumnat va quedar molt satisfet del treball realitzat a més de conèixer perfectament el Sistema Solar.

RUTA MITOLÒGICA I JAZZINEMA

Departaments de Cultura Clàssica i Música

El dia 11 de març de 2016, els alumnes de 4t d'ESO i Diversificació van participar en dues activitats organitzades pels departaments de Cultura Clàssica i Música en la ciutat de Castelló. En primer lloc, van realitzar una ruta mitològica a partir de les escultures que formen part del paisatge urbà de la població. Després, van assistir a un concert didàctic a l'Auditori de Castelló on van poder escoltar en directe grans èxits del jazz que formen part de bandes sonores de pel·lícules.

LA MAR DE CIÈNCIA

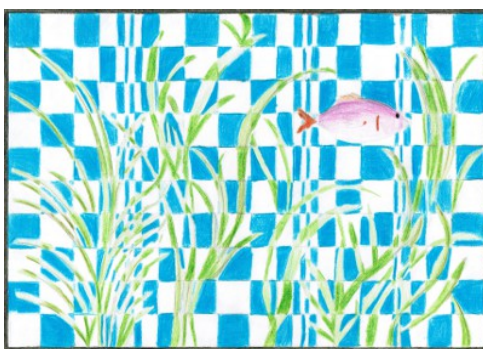
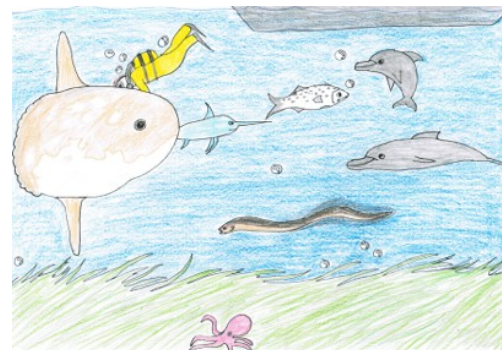
Departament de Biologia

Les alumnes Alba Segarra Sospedra, Candela García Montull i Magdalena Gómez Climent de 1r d'ESO C de l'IES Maestrat van participar al concurs «La mar de ciència» que va tindre lloc el passat mes de març de 2016.

Aquest concurs està dirigit a estudiants de primària i secundària, amb l'objectiu de millorar, des de l'aula o en família, la comprensió de mars i oceans, i propiciar, entre els més joves, la reflexió sobre els reptes científics als quals s'enfronta la societat per conèixer-los i conservar-los.

Finalment, les nostres alumnes no han sigut guardonades però, de totes maneres, estem molt orgulloses de la seua participació. Moltes gràcies per l'interès i per tot l'esforç que ens van demostrar per presentar els seus treballs.

Ben fet, xiques!!!!

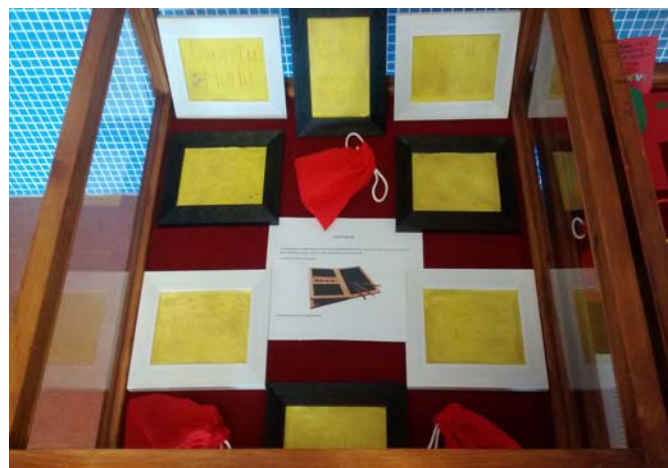
CULTURA CLÀSSICA

Mayte Alonso. Adaptació 1r FPB

El concurs Odisea és una competició entre alumnat de diferents comunitats autònomes els quals responen a qüestions del món clàssic. Aquesta edició el tema escollit per l'organització ha estat la guerra en Grècia i Roma.

L'alumnat de Llatí de 4t d'ESO i de Llatí i Grec de 1r de Batxillerat han participat i representat a l'IES Maestrat. No han guanyat, (el millor grup ha quedat en la posició 57 de 255), però s'ho han passat molt bé al contestar preguntes cada vegada més difícils. "Sin duda, para mí como su profesora, son tod@s un@s campeones. Enhorabuena, chic@s, Feliciter discipuli discipulaeque!", els encoratja Mayte.

Ací els teniu en una foto durant la realització del concurs i també, de regal, unes fotos de treballs i d'exposicions que ha fet durant el curs l'alumnat en les assignatures del departament de Cultura Clàssica.

UNA NIT A L'INSTITUT... LA NIT DE LES ESTRELLES

Lupe Castañ

El passat divendres 20 d'abril, els alumnes de l'IES Maestrat de 1r d'ESO es van reunir al seu centre educatiu per celebrar la Nit de les Estrelles, organitzada per les professores Lupe (Biologia i Geologia), Reyes (Geografia i Història), Laura (Geografia i Història) i Lidón (Llengua Castellana).

Aquesta activitat va consistir a celebrar una vetllada de convivència entre l'alumnat i explorar un poc més tot el referent a les constel·lacions i planetes que ens envolten.

A les 19 hores, tots els participants van acudir a l'institut amb les seues motxilles i sacs de dormir, sopars i desdjunis per al matí següent. Malgrat que es va presentar un dia plujós i ennuvolat que ens va impedir contemplar el cel estrellat i passar temps a l'aire lliure, els alumnes van participar amb totes les seues energies.

Totes les activitats es van dur a terme al gimnàs. Comencem la nit amb una sèrie de jocs i dinàmiques per a conèixer-nos millor, trencar el gel i relacionar-nos entre tots.

A continuació sopem i poc després iniciem les activitats relacionades amb les estrelles. Cada un es va fer el seu propi mapa estel·lar per mitjà del qual pot conèixer les constel·lacions que estaven presents des de la nostra ubicació el dia i hora del seu naixement. També vam fer un clauer que els alumnes acabarien en sa casa pintant una constel·lació.

Després va arribar el moment de la neteja personal, col·locació dels matalassets i sacs de dormir i apagada de llums. Encara que ja passava la mitjanit, els nostres volguts alumnes estaven massa desperts i els va costar prou conciliar la son.

A les vuit del matí següent ens vam posar tots en peu. Netegem i ordenem el gimnàs, desdijunem i ens preparam per a l'arribada dels pares a les 9.

RECOLLIDA D'AJUDA PER A SÍRIA

Jon Girona Ripolles

La República Àrab Siriana o Síria és un estat de l'Orient Mitjà situat al sud de Turquia, a l'oest de l'Iraq i al nord de Jordània, Israel-Palestina i el Líban. La Guerra Civil siriana és un conflicte armat procedent d'un ampli moviment contestatari contra el règim baasista que comença el 15 de març del 2011 i oposa dos bàndols armats enmig de les poblacions civils, i ha provocat moltes morts. El conflicte encara es perllonga.

L'agrupació Arxipèlag Comarcal en col·laboració amb l'Assemblea d'Ajuda als Refugiats i Refugiades de Vilafranca i l'Asociación de Apoyo al Pueblo Sirio de Madrid organitzà a Sant Mateu i pobles del voltant la recollida de material d'ajuda humanitària per a Síria.

L'alumnat, les seves famílies, el professorat i el personal no docent de l'IES Maestrat també va col·laborar en la recollida de material sanitari i d'higiene, aliments en llaunes o en bossa, llet infantil, aliments infantils, joguets, material escolar, compreses i bolquers des del dia 25 al 29 d'abril.

Volem donar les gràcies a totes les persones que van participar en l'activitat.

HÀBITS SALUDABLES

Departaments de Biologia i Física i Química. Adaptació David Balaguer

Els departaments de Biologia i Física i Química han organitzat una exposició, a l'entrada del centre, sobre hàbits saludables relacionats amb la nutrició, en el seu dia a dia.

Els treballs realitzats han consistit en saber quina és l'aportació energètica dels aliments. D'una banda s'han calculat diferents opcions per a desdejunar, esmorzar i berenar, amb el mateix valor calòric. D'aquesta manera l'alumnat s'ha adonat que menjant de forma saludable es pot ingerir major quantitat d'aliment. D'altra banda s'ha calculat i pesat els grams de sucre que hi ha als aliments per mostrar, d'una manera visual, el sucre que realment s'està ingerint.

EXCURSIÓ A BENASSAL

Jordi Tàrrega

El passat dimecres 18 de maig de 2016, l'alumnat de 1r d'ESO acompanyats per Lúdia Tena, de la Fundació Carles Salvador, van visitar l'aula museu Carles Salvador (amCS), on es conserva el legat del mestre, poeta i gramàtic, i, a més a més s'exposa material escolar de l'època en què Carles Salvador va exercir el magisteri en aquesta població del Maestrat, a la qual va arribar molt jove com a mestre i va estar lligar la resta de la seua vida. Als alumnes se'ls va lliurar un dossier amb activitats al voltant de tot el que van veure, llocs visitats, contingut de les explicacions fetes, la figura de Carles Salvador, etc.

També vam fer una recorregut per la població, visitant indrets destacats, partint del lloc on en aquella època estava l'escola La Mola, just a la vora de l'aula museu. Aturant-nos davant les cases on Carles Salvador va viure, a la plaça, davant del monument erigit en el seu record, i en diversos llocs que s'esmenten a la seua obra.

Es van proposar una activitat d'educació plàstica i visual que consisteix en que l'alumnat faça després un dibuix, a partir d'un text, de l'escriptor Joan Josep Rovira Climent, que descriu part del recorregut que vam fer per arribar a Benassal des de Sant Mateu, seguint la carretera, passant per Catí, etc. etc. i del que ells han vist durant els trajecte. Un matí ben complet... i de tornada cap a l'institut, tot i que es van mullar una miqueta, la pluja encara els va permetre gaudir de la visita.

EXPERIMENTEM A CULTURA CIENTÍFICA

Lupe Castañ

L'alumnat de 1r de Batxillerat de Cultura Científica va demostrar la seua part més científica fent experiments a l'aula. Va estar d'allò més divertit i didàctic. L'alumnat va aprendre a realitzar senzills experiments amb els objectes més quotidians com és l'aigua, l'oli, una llauna de refrescs, paper, un tap de suro, etc. A més de conèixer l'explicació científica de cadascun d'ells ara ja saben experiments per a fanfarronejar davant dels amics.

ELS BOLETS DEL SILENCI

Lupe Castañ

L'empresa que gestiona el menjador va voler treballar el silenci amb l'alumnat a les hores del menjador. La idea era fer créixer uns bolets de manera senzilla, ràpida, didàctica i divertida amb el kit d'autocultiu de *Seta's Pocket*. Però si volíem tindre una bona collita de bolets, l'alumnat havia de baixar el seu to de veu i intentar estar més en silenci ja que els bolets necessiten tranquil·litat i un ambient agradable per poder desenvolupar-se adequadament. Per aquest motiu, l'alumnat no havia "d'estressar" amb els seus crits als bolets.

Hem d'agrair a l'empresa del menjador CUINATUR que ens proporcionara un altre autocultiu per poder tenir-ne un a l'aula i així aquells alumnes que no utilitzen el menjador, també han pogut conèixer el creixement dels bolets.

Tipografia Per À Sensibilitzar

Alex Priego i Jon Girona

L'Anna Vives, una noia amb la Síndrome de Down, ha creat la seua pròpia tipografia de lletra disponible per escriure en qualsevol processador de textos, com el Word. D'acord amb la informació de la pàgina web, l'objectiu d'aquesta iniciativa de l'Anna, que també vol representar tot un col·lectiu, és aconseguir difondre-la i potenciar els valors associats a la lletra: la igualtat social i la importància del treball en equip sumant capacitats.

L'Anna va començar a treballar la seua lletra amb un equip de persones al setembre del 2011 aconseguint, un any més tard, la seua digitalització alfabètica apta per escriure en qualsevol ordinador.

Els recursos econòmics que s'obtenen de la tipografia i dels productes amb la lletra Anna es destinen a finalitats socials, concretament al BOX21. Aquesta és una estructura de la Fundació Itinerarium que vol ajudar a millorar la qualitat de vida de les persones amb necessitats especials mitjançant la creació de processos educatius i socials.

La Fundació Itinerarium ofereix gratuïtament la tipografia només a particulars i escoles de tot el món amb l'objectiu que servisca per a fer-ne un bon ús didàctic i també de sensibilització.

DADA CURIOSA...

La nostra portada està escrita amb «aquesta lletra» per difondre els objectius d'aquesta fundació.

CONCURSOS A L'IES MAESTRAT

Domingo Vericat i David Balaguer

El curs 15-16 l'institut Maestrat de Sant Mateu va organitzar el concurs literari «Òliba romancera» i el concurs científicotecnològic amb la col·laboració de l'AMPA i l'Ajuntament de Sant Mateu.

Al concurs literari pot participar tot l'alumnat de l'institut i presenten obres en prosa o en vers, escrites en valencià o en castellà. Enguany van participar 79 alumnes amb 81 obres.

També es va organitzar la tercera edició del concurs científicotecnològic, on l'alumnat havia de realitzar un objecte tecnològic, acompanyat d'una descripció de l'elaboració i el funcionament de l'objecte. I com a novetat l'alumnat va exposar el seu treball davant d'un jurat. Van participar un total de 16 alumnes amb 10 treballs presentats. Les exposicions van estar fantàstiques.

Tant en un concurs com en l'altre, hi ha tres categories i dos premis (1a categoria per a 1r i 2n d'ESO, 2a categoria per a 3r i 4t d'ESO i 3a categoria per a 1r i 2n de batxiller i cicles formatius)

Els premis es van lliurar al pati de l'institut el 27 d'abril de 2016 amb la presència de representats de l'AMPA i de l'Ajuntament de Sant Mateu, personal no docent i de tot el professorat i alumnat del centre. El primer premi és de 100 euros i està patrocinat per l'Ajuntament i el segon premi, de 50 euros, patrocinat per l'AMPA. A més a més tots els participants socis de l'AMPA van rebre un petit obsequi per part d'aquesta entitat.

PREMIATS CONCURS CIENTIFICOTECNOLÒGIC 2015-16

1a categoria:

1r premi: Diana Paula Sandu , Adelina Maria Andries i Vera Ruiz González pel treball "Baby's Perch".

2n premi: Desert perquè no s'ha presentat cap altre treball.

2a categoria:

1r premi: Sergi Roda Besalduch, pel treball "Bola de llum".

2n premi: Joan Royo Cucala, pel treball "Làmpada Vintage".

3a categoria:

1r premi: Aurora Fuster Mancheño, pel treball "Mini Bar".

2n premi: Marta Beltrán Pruñonosa, pel treball "Estora Vintage".

PREMIATS CONCURS LITERARI L'ÒLIBA ROMANCERA 2015-16***1a categoria:***

1r premi: Desert perquè el jurat ha considerat que cap treball arribava als mínims exigibles.

2n premi: Anna Sanmartin Ferrer, pel treball " El gran sueño del pequeño Carlos "

2a categoria:

1r premi: Andreu Ortí Mondéjar, pel treball " Records d'infantesa".

2n premi: Ariadna Uris Feliu, pel treball "El sueño de Emmy".

3a categoria:

1r premi: Clàudia Barbé Granell, pel treball " Perdre el temps".

2n premi: Stefania Jurca, pel treball " Qui no s'hi mou, no sent les cadenes".

ENTREVISTA A EMMANUEL

Domingo Vericat i Zygi Lisauskas

Emmanuel Javier Bruno Cueto Cordova és un alumne peruà que viu a Les Coves i estudia 2n d'FPB a l'IES Maestrat. Té 18 anys i conviu amb una discapacitat visual i motora, i va amb cadira de rodes. Nosaltres hem estudiat amb ell i tenim ganes de saber un poc més de la seua vida.

On vas nàixer?

En Perú (Lima).

Per què vas vindre a Espanya?

Por la salud, y porque en España hay más trabajo.

Les Coves és el primer poble on vas viure?

No, el primero fue La Salzadella.

Per què vas en cadira de rodes?

Por una enfermedad que tuve de nacimiento. Se llama espina bífida.

Quines dificultats té anar en cadira de rodes (per anar per l'institut, pel poble, amb cotxe)?

Para subir a los coches o a los autobuses es complicado porque no todos tienen la plataforma elevadora.

És difícil relacionar-se amb companys, lligar, fer amics, els professors, etc?

No, porque me se expresar con la gente mayor, pero con la menor me es más difícil.

Per què vas decidir vindre a estudiar a l'IES Maestrat?

Porque me hacen las cosas fáciles y porque lo tengo cerca.

Estàs bé en el centre?

Sí.

Quins problemes tens a l'hora d'estudiar?

La vista solamente.

Tens alguna ajuda de fora del centre, d'alguna associació, per facilitar-te la vida o els estudis?

Sí. la ONCE.

Què fas a les tardes?

Juego a la Play, escribo en el whatsapp, veo videos..., escucho música e investigo cosas.

Moltes gràcies per les teues respostes i que et vaja molt bé.

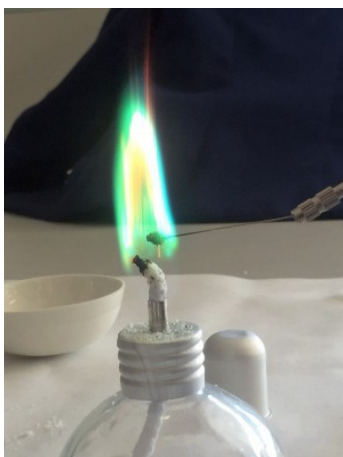
EXPERIENCIAS EN EL LABORATORIO

Departamento de Física y Química. Adaptación de Domingo Vericat

El departamento de Física y Química ha realizado las siguientes experiencias en el laboratorio.

En el tema *El átomo* de la asignatura Física y Química de primero de Bachillerato la práctica se tituló *Análisis a la llama*.

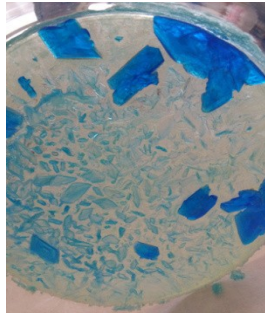
Esta práctica consistió en calentar muestras de distintas sustancias en la llama, y así, se pone de manifiesto las hipótesis de la Física Cuántica según la cual la emisión de radiación en la materia tiene lugar de forma discontinua. No observamos todo el espectro de la luz visible, sino zonas correspondientes a un color determinado que reciben el nombre de **ESPECTRO** de un elemento.

En tercero de ESO se realizaron dos prácticas del tema *Mezclas, disoluciones y sustancias puras*.

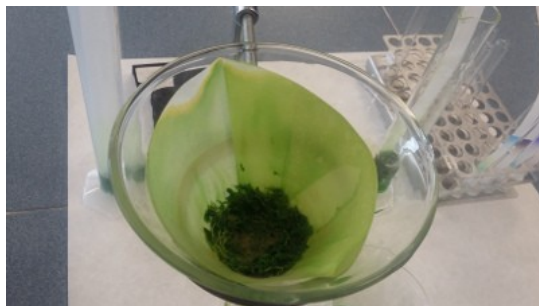
La primera se titula *Método de separación de disoluciones* y la técnica utilizada fue la *Cristalización*.

Para ello se preparó disoluciones de sulfato de cobre de distintas concentraciones. Cada disolución se dejó en un recipiente (cristalizador) para que se evaporara el agua lentamente. Como resultado se obtuvieron cristales de sulfato de cobre que se han **separado** de la disolución.

La segunda práctica se titula *Métodos de separación de disoluciones*. La técnica utilizada ha sido la *Cromatografía*.

En ella los componentes de una disolución de pigmentos de espinacas son arrastrados por el disolvente (alcohol) a distinta velocidad sobre un papel de filtro. Se observó la clorofila (zona inferior), xantofila (zona intermedia) y caroteno (zona superior). Se han **separado** los distintos componentes de la disolución. Utilizando tinta de distintos colores, se observó que cada color en realidad era una mezcla de varios. Al trazar una raya en un papel de filtro e introducir la parte de bajo en alcohol vimos que se **separan** en los distintos componentes.

ENQUESTA SOBRE PRÀCTIQUES ESPORTIVES

Equip de redacció segon d'FP Bàsica i Raúl Martínez

Els alumnes de segon d'FPB hem realitzat una enquesta per tal de saber quin són els hàbits esportius dels alumnes de l'IES Maestrat de Sant Mateu. Hem trobat resultats verament interessants que passem a compartir amb vosaltres...

Un 66% dels alumnes, afirmen que practiquen esport de forma habitual, front un 34% que no fa cap activitat física.

Els esports que tenen més seguidors són, per aquest ordre: futbol, fúting, ciclisme, bàsquet i natació. També hem trobat altres esports que són seguits de forma minoritària, com ara hípica, vòlei, gimnàstica rítmica i atletisme.

Els principals motius pels quals els nostres alumnes fan esport són, en primer lloc: per afició (40%), seguit molt a prop del desig d'estar en forma (37%), amb un poquet més de distància respecte al percentatge anterior, trobem als que ho fan per «matar el temps» (17%) i finalment, un 6%, que ho practica per «altres motius».

Respecte als alumnes que NO practiquen esport ... aquests són els motius principals:

- ➔ 25% no els agrada
- ➔ 55% per «gos»
- ➔ 4% malalties
- ➔ 16% per altres motius diferents.

D'altra banda, hem aprofitat l'enquesta per saber com anem de pes... Quasi un 90% de l'alumnat, ens confirma que NO segueixen cap dieta alimentària, front un 11% que ens informa que SÍ segueix algun tipus de dieta. El 5% dels alumnes, reconeixen tindre sobrepès, mentre el 95% afirma estar en el seu pes.

A la classe de primer d'FPB practiquem esport el 40% dels alumnes. Parlarem de tres exemples:

Domingo Vericat practica futbol amb l'equip ALT MAESTRAT PROMESES, dues vegades a la setmana. Entrena dimecres i divendres, hora i mitja cada dia, i el cap de setmana juga el partit de futbol. Han guanyat la lliga i un subcampionat. A més a més, Domingo també ha guanyat diverses copes i alguna lliga i ha guanyat copes practicant altres esports com el frontó.

Alex Priego, practica submarinisme a l'Ametlla de Mar una vegada a la setmana d'una a dues hores. «És una sensació com si volares per l'aire, ho recomano a tots al 100%», opina Alex.

Raúl Martínez, dos dies al matí i tres a les tardes practica un total d'11 hores de natació. Ha participat en moltes competicions marítimes i campionats de piscina. «És un gran esport, tot i que no està molt valorat, però es gaudeix molt», diu Raúl.

De tota manera si no practiqueu cap esport, també é molt saludable pujar i baixar escales o anar al bancal.

ENTREVISTA A LOLÍN

Pau Roda i Sergi Forés

Dolors Escuder, més coneguda com Lolín, és administrativa del centre i enguany és el darrer curs que està amb nosaltres. Amb aquesta entrevista volem acomiadar-la, ja que es jubila.

Has treballat sempre a l'institut de Sant Mateu?

No, anteriorment vaig treballar a la Conselleria d'Agricultura, a Sant Mateu, durant 21 anys. Abans es deia Extensió Agrària, ara és l'OCAPA (Oficina Comarcal d'Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua).

Sempre has treballat d'administrativa?

Sí, sempre he estat administrativa.

I quin és el treball d'una administrativa?

Has d'estar centrat amb allò que fas. Prepare les cartes i els oficis per a signar, arplegue les matrícules, pose la informació a Itaca, atenc a la gent en la finestreta de Secretaria. Has de ser molt ordenat per a no perdre la documentació.

En quin lloc dels que has estat t'ha agradat més treballar?

Han sigut unes faenes molt diferents perquè abans treballava amb llauradors, ramaders,... Vaig tindre companys veterinaris i tècnics molt agradables i molt bons. Però al final va ser quan vaig decidir demanar el trasllat a la plaça d'administrativa de l'institut de Sant Mateu.

En quin any vas vindre a l'institut?

A l'any 1993.

T'haguera agradat estar uns anys més a l'institut?

Sí que m'haguera agradat estar uns anys més a l'institut. Però arriba un moment en que tot s'acaba. El temps que he estat, m'he trobat molt bé i m'he sentit una treballadora més del centre.

Enyoraràs els teus companys i les teues companyes?

Molt.

I els alumnes?

També. Sempre hi ha algú que quan em veu em diu: « Lolín, Lolín».

Podries dir-nos alguna cosa divertida que t'haja passat a l'institut?

Una cosa molt divertida que ens va passar a la meua companya i a mi i que ens va fer riure molt va ser que una vegada va vindre el pare d'una alumna a matricular-la i no volia pagar l'assegurança escolar perquè ja l'havia pagada l'any passat. Nosaltres li vam dir que no, que l'havia de pagar tots els anys i ell es va ficar fora d'ell dient que ja l'havia pagada.

Ara que estàs jubilada, a què et dediques ?

Em dedico a la meua família, i a coses que no he pogut fer anteriorment perquè el meu treball m'ocupava temps. I sobretot a passar-ho bé i prou.

I t'agrada estar jubilada?

Bé, i que et diria jo. Ni m'agrada ni em desagrada però a cada època de la vida et toca una cosa.

I voldries dir una cosa més?

Que he estat molt a gust, de meravella sempre!

Gràcies per les teues paraules i bona jubilació!!

UN PIANO A LA CLASSE DE MÚSICA

Jon Girona Ripolles i Alex Priego Bel

Enguany el departament de Música ha aconseguit un piano. Els reporters d'aquesta revista volíem saber més sobre l'instrument, i per això ens vam entrevistar amb Carme Sanchis i Rafa Morales i vam anar a veure el piano a la classe de Música.

«Estic immensament agraïda. És una joia tindre un piano a l'institut. No tots els instituts en tenen perquè és un instrument car. La majoria de les aules de Música tenen un teclat electrònic que és suficient per a impartir les classes. Però un piano acústic és infinitament millor», ens explica Carme Sanchis. La professora també ens comenta que tindre aquest instrument obri moltes possibilitats per fer una iniciació a l'instrument d'aquells alumnes interessats, que pensa en són molts.

El piano ha sigut una donació del professor d'Economia Rafa Morales i per respecte a ell i perquè es tracta d'un instrument amb un mecanisme molt complex al seu interior cal tenir molta cura i fer-ne un ús responsable.

Carme Sanchis va estudiar al Conservatori Superior violí però el piano sempre li ha agradat molt perquè té composicions des del classicisme fins a l'actualitat que són molt boniques.

Quan va tindre temps va decidir estudiar piano. Va entrar directament al grau Mitjà i està a sisé d'aquest grau, l'últim curs.

Rafa Morales va ser el professor que el va donar. «Vaig decidir donar-lo a l'institut ja que el millor d'un piano és que es toque. Jo n'havia comprat un de nou i l'altre era vell i no el necessitava. Quan vaig donar el piano tots estaven immensament agraïts, els vaig dir que si els interessava que el restauraren una mica. La donació va ser una segona oportunitat per al piano», ens diu Rafa Morales.

Rafa també ens explica que sap tocar-lo un poc, ja que va començar a practicar als 14 anys. «A casa meua tinc altre piano que l'utilitzem la meua filla i jo», acaba dient.

ACOMIADAMENT DE TICA TÀRREGA.

Zygi Lissauskas i David Balaguer

Hem passat aquest últim any amb Tica. Ha sigut un any divertit, tot i que l'hem fet rabiar una mica. Als alumnes de 1r d'FPB ens ha donat classe de Tècniques Administratives i als alumnes de 2n d'FPB ens ha donat Arxiu i Comunicació i ha estat la tutora.

Amb ella hem après a fer moltes coses. Però durant el curs també ens ho hem passat de meravella. A les classes de tutoria ens deixava eixir al pati a jugar a futbol, ens va dur d'excursió per ensenyar-nos com funciona Correus i per acomiadar-se ens va dur a esmorzar al Portal.

Tica esperem que t'ho passes molt bé amb la jubilació i que gaudisques de les coses que t'agraden fer.

Moltes gràcies per tot!

UNA OBRA DE TEATRE PER A DEIXAR ANAR LA IMAGINACIÓ

Júlia Pla Meseguer. 2n de Batxillerat

Ahir, dia 27 d'abril, es va representar a l'auditori de Sant Mateu una obra de teatre molt original anomenada *Quatre-cents!* Va estar representada per la companyia teatral El Crit que pertany a la cooperativa Escena Jove.

Va ser una obra on havies de deixar anar la imaginació, ja que solament hi havia tres actors que van representar una desena de personatges. I amb una posada en escena i un argument molt innovadors.

L'obra teatral contava la història d'un grup de teatre de l'actualitat, instal·lat a València, que assaja una obra de teatre ambientada en el meravellós segle XV. L'obra que representaven parlava de la tornada d'Alfons el Magnànim a València, on els havia demanat als seus servents que organitzaren una reunió secreta reunint distingides personalitats de l'època. Els criats eren un jueu, un negre i una morisca que van haver de fer un gran esforç per a reunir-los a tots. Lluís Passarelles, el jueu, va haver d'entrar en una taverna on estaven els escriptors Bernat Fenollar i Ramon Moreno que anaven beguts; la morisca va reunir Joanot Martorell, Roís de Corella i Ausiàs March, aguantant la continua baralla dels dos primers; i Alí, el negre, va avisar Jaume Roig i Isabel de Villena mentre estaven discutint sobre les dones. A la nit, al palau, es van reunir tots i a més, va assistir-hi Calixt III i Maria de Castella. Allí van llegir el manuscrit del rei contant la història de *Curial e Güelfa*. Tots els presents van donar propostes per a canviar el conte. Això va acabar amb la tràgica mort d'Alí.

Durant tota l'obra hi havia interrupcions de l'assaig que estaven representant on els actors discutien entre ells temes de l'obra. Gràcies a això els espectadors podien comprendre les coses que hi passaven.

Una obra excel·lent amb un espectacular treball dels actors que representaven molts personatges. L'obra va servir per aprendre més coses sobre els escriptors valencians del segle XV. I també es podia veure perfectament la postura que defensava cada escriptor amb els temes de l'època.

LA FORMACIÓ PROFESSIONAL A L'IES MAESTRAT

Vicent Lluís Pitarch Nebot

El mes de setembre el nostre centre es va trobar amb la grata sorpresa de la reactivació del cicle superior d'Administració i Finances i al mes d'abril hem rebut una altra bona notícia: es reactiva el cicle mitjà de Gestió Administrativa i s'obren nous cicles de tècnic a Vilafranca i a Morella. Estem molt satisfets perquè la Direcció General de Formació Professional (DGFP) ha atès les demandes dels pobles de l'interior de les comarques de Castelló.

La direcció d'aquest institut amb el suport de la comunitat educativa (alumnat, professorat, personal no docent, AMPA i Ajuntament de Sant Mateu), ha reivindicat durant aquests darrers anys la planificació d'una oferta educativa diversa d'FP a les comarques del nord. I així ho vam manifestar als ajuntaments dels alumnes que venen al centre, a l'anterior Directora Territorial d'Educació de Castelló, a l'anterior director i l'actual subdirector de la DGFP, a València. I ho vam fer amb paraules, xifres i projectes.

I ho hem aconseguit. L'esforç de tots i totes ha estat tan gran que per fi podem gaudir, de nou, dels cicles formatius a l'IES Maestrat. Però també estem contents per les noves formes de comunicació de la DGFP amb els centres. Per fi sabem si tenim un cicle actiu amb anterioritat a l'apertura del procés d'admissió i per fi podem planificar-ne la difusió.

Quan sortirà aquesta revista sabrem la quantitat d'alumnes que volen cursar els cicles. La DGFP ha de prendre consciència que no poden regir els mateixos criteris de nombre d'alumnes, per constituir unitats, a la costa que a l'interior, i que requereix molt d'esforç poder tindre alumnat. Però això no ha de ser una raó suficient per no activar-los. Els nostres alumnes, sobretot els més joves, tenen dret a uns estudis postobligatoris a prop de casa que no siguin només de batxillerat, perquè als 16 anys i en l'actual conjuntura econòmica, és imprescindible una major titulació per poder trobar feina. I això també ho hem manifestat als actuals responsables de la formació professional.

Per tant, donem de nou la benvinguda als cicles i demanem a la DGFP que considere les dificultats de l'alumnat de les comarques del nord per continuar estudis. Els nostres alumnes no són uns privilegiats per ser pocs a les classes de formació professional, al contrari, tenen un dèficit d'oferta d'estudis en el seu entorn, a una edat molt jove (amb problemes de transport), que dificulta la seua preparació per al món laboral. I això no volem que se'ls negue, perquè el pitjor que els pot passar és no tindre res.

Gràcies a tots i a totes pel vostre suport i a la DGFP per l'atenció a les nostres demandes.

QUÈ PASSA AMB EL MÓN?

Denisa Adelina Bogos. 2n de Batxillerat

13 de novembre de 2015. Una data que mai oblidaran milions de persones. Tristesa, dolor, pànic, alguns dels sentiments que molta gent ha sentit en els dies posteriors a aquest tràgic esdeveniment. Què passa amb el món? No entenc aquest gust per destruir la vida de centenars de famílies, aquest gust de gaudir del sofriment de la gent. París. Aquest lloc ha impactat tanta gent pels atemptats terroristes que han causat tantes morts, però, que hi ha de Síria? Milions de persones innocents moren cada dia allí i qui plora per ells? Centenars i milers de xiquets, hòmens i dones, tirats en munts com si foren fem. Em sorprèn la “intel·ligència” de molta gent de titllar tots els islamistes de terroristes. Em sembla que algú que fa aquesta afirmació ha de ser una persona molt ignorant perquè no es pot fer una muntanya d'un gra d'arena. Ni tots els islamistes són terroristes, ni puc tolerar aquesta afirmació. Em sembla injust que per aquests ideals “fanàtics” d'algunes persones ho hagen de pagar persones innocents. És molt trist, tant els esdeveniments que han ocorregut a París com els esdeveniments que passen diàriament a Síria.

ESTUDIA I INVESTIGA A L'UJI

*Madalina Alexandra Bar. Estudiant d'Enginyeria Química, 2n curs.
Universitat Jaume I*

El programa iniciat per la Universitat Jaume I, "Estudia i investiga a l'UJI" ofereix a l'estudiantat amb resultats acadèmics excel·lents (nota alta en selectivitat), o bé a aquells finalistes a les olimpíades realitzades en la mateixa universitat cada any en els distints àmbits acadèmics (Matemàtiques, València, Química, etc), una oportunitat única per a poder ampliar els seus coneixements mitjançant la investigació.

Aquest programa el vaig començar l'any passat, durant el primer any a la universitat, a l'Institut de Tecnologia Ceràmica amb el meu supervisor. El primer contacte amb aquell món nou va ser magnífic perquè vaig aportar molta il·lusió i motivació i, a més a més, sabia que en el futur li trauria el major profit. Durant el segon any i amb els coneixements adquirits el primer any investigant, segueixo avançant en el tema assignat. Les hores pràctiques i la teoria estudiada m'han ajudat a progressar tant que en aquest període estic fent els últims càlculs per a poder efectuar el meu primer assaig experimental. M'anima molt saber que gràcies a l'esforç fet fins ara, podré fer el meu assaig per a finalitzar en un futur pròxim el tema d'investigació i sobretot intentar millorar en el futur diverses maquinàries i en general l'instrumental utilitzat en la indústria química enfocat a la ceràmica.

Aquest programa ofert per l'UJI em facilitarà l'obertura a nous camins cap al món científic (sobretot de l'enginyeria) i m'ajudarà a aconseguir una formació completa com a futura enginyera.

EL GRAN SUEÑO DEL PEQUEÑO CARLOS

Anna Sanmarti Ferrer. 2n d'ESO

Segon premi, primera categoria de l'Òliba Romancera.

-Abuelo, ¿Me cuentas otra vez tu llegada a la Luna?

-¿Otra vez? Te la cuento cada día...

Carlos era un niño de nueve años, intrépido, mal estudiante, travieso, al que le gustaba mucho correr ir con sus amigos...pero sobre todo le encantaban las historias que le contaba su abuelo de su paso por la Luna.

-Bueno, te lo cuento y te duermes,¿vale?

-Vale. -contestó Carlos con una gran sonrisa en la boca.

El día 21 de julio del 2016, mi compañero Adrián y yo pudimos pisar la Luna. Fuimos los primeros españoles que la pisamos, y estoy bien orgulloso de ello. Al pisarla sentí que no era yo, sentí como si toda mi vida no hubiese existido, que me olvidaba completamente de la Tierra. Fue muy especial. También recuerdo... Buenas noches Carlos. - le dijo dándole un beso en la frente cuando vio que se había dormido. Apagó la lámpara de la mesita y cerró despacio la puerta.

Al día siguiente Carlos y su madre fueron al colegio, Carlos no quería ir, siempre que volvía a casa se ponía a llorar, y nunca quiso decir qué le pasaba. Su madre creía que le hacían bullying, entonces aprovechó ese día para ir a hablar con el director del colegio.

-Mira, veo que mi hijo cada día viene a casa llorando, y algunos días lleno de moratones...

-Espera, espera... ¿Está diciendo que puede estar sufriendo bullying?

-Creo que sí.

-Yo no lo veo así, siempre lo veo riéndose. Los moratones deben ser debidos a sus juegos.

-Creo que no es así, creo que está sufriendo y mucho, es mi hijo y lo conozco mejor que nadie, y veo que algo le pasa, si usted no está dispuesto a hacer nada, pues perfecto, pero a mí no me diga que a mi hijo no le pasa nada, y que esto sólo es un simple juego... - dijo Carmen, la madre de Carlos muy enfadada.

-Director, ya ha venido la madre de Juana, ¿le digo que se espere o ya han terminado?
-dijo una señorita joven con gafas y folios en sus manos abriendo un poco la puerta.

-No no, dile que entre, ya hemos terminado, -dijo el director muy relajado.

Carmen se fue y dio media vuelta, y con mucho orgullo se fue del despacho. Fue a la clase de su hijo y vio como unos compañeros le pegaban y otros le cogían sus cosas y las tiraban al suelo. Cogió a Carlos de la mano, y sin decir nada se fueron al coche.

Al llegar a casa su madre le riñó por no haberla avisado, pero seguidamente y sin esperar respuesta, abrazó a su hijo. Su abuelo bajó escandalizado por los gritos, pero al verlos abrazados sonrió y se unió al abrazo.

Este año Carlos iba a tomar su primera comunión y ya tenía preparado su traje. Iba a tomarla en un pueblo donde vivía su abuela ya muerta, y ahí ya tenía a sus amigos.

Después de dos meses su madre decidió cambiarlo de colegio, porque no podía soportar ver a su hijo tan mal cada día. Y se fueron los tres y perro a ese pueblo que no llegaba a los mil habitantes. Allí hizo más amigos y salía todas las tardes, pero su rendimiento escolar no mejoraba. Su madre no sabía qué hacer, pero el verlo feliz ya le bastaba.

-¡Mamá, mamá, ya suenan las campanas, acaba de ponerte los tacones y vamos a la iglesia! Ya era el día, las campanas del campanario sonaban muy deprisa, se oían risas y niños por las calles. Abrieron la puerta de su casa y corriendo fueron a la iglesia junto con toda su familia.

Al llegar al banquete de celebración, Carlos encontró muchos regalos de su familia. El primero en abrir fue ropa, a él le daba mucha rabia que la gente regalara ropa a los niños, pero no dijo nada, se calló y sonrió. El segundo era una bici de su padre que vivía con una modelo en Las Vegas y no quería saber nada de su hijo ni de su ex mujer. El tercero era un telescopio muy bueno que le había comprado su abuela para el día de la comunión, y se lo dio a su hija para entregárselo a Carlos por si ya no podía estar ese día. Toda la familia se puso a llorar y Carlos se reía de ellos.

Cada noche, Carlos se ponía el despertador a las dos de la madrugada para utilizar su telescopio y poder mirar su preciosa Luna, de la que tanto hablaba su abuelo. Así lo hizo

hasta cumplir los dieciocho años, cuando tuvo que irse a vivir fuera y no podía llevarse todas las cosas con él, solo lo justo.

Él iba a estudiar medicina, ya que era muy bueno y sacaba muy buenas notas, y a parte, una chica muy guapa del instituto que conoció en cuarto de la ESO iba a estudiar lo mismo.

Un día, mientras estaba en la Universidad, un profesor hizo salir a Carlos del aula, y cuando volvió a entrar estaba asustado, cogió sus cosas y se fue.

Al llegar al piso llamó a su madre, ella no cogía el teléfono por lo que decidió dejar unos días el estudio para poder estar con ella.

Cuando llegó hasta el pueblo fue directo a casa, la puerta estaba cerrada y entonces chilló. Su madre salió por el balcón y fue a abrirle la puerta, al bajar y verlo se abrazaron y empezaron los dos a llorar. Aún abrazados le dijo Carlos a su madre:

-¿Cuándo se ha muerto?

-A las doce, ha tenido un ataque al corazón, dicen los médicos.

Hicieron el entierro en la misma iglesia que su comunión, entonces Carlos empezó a recordar ese día, las campanas al vuelo, los niños corriendo, ambiente de fiesta, su abuelo riéndose... y cuando volvió a la realidad, vio todo el pueblo en silencio, la tumba de su querido abuelo y a su madre que no podía sostenerse en pie.

Cuando terminó la misa, hijo y madre fueron a casa, cerraron con llave, y se pusieron a dormir al sofá.

Al día siguiente, sonó el teléfono de Carlos; le llamaba Carolina, su compañera tan guapa de Universidad. Hablaron poco tiempo, pero Carlos hacía mejor cara.

Después de una semana, Carlos decidió volver a la "Uni" y con él se llevó su telescopio.

Aquella misma noche, Carlos decidió mirar las estrellas y recordó lo mucho que le gustaban las historias de su abuelito. A partir de ahí, pensó en su vida y se dio cuenta que, lo que realmente le gustaba era la astronomía quería ser astronauta.

Le comentó a su madre el cambio que quería realizar, y su madre no podía estar más orgullosa de él le apoyó en todo momento y le ayudó tanto como pudo en su nueva carrera.

Él se esforzaba muchísimo, cada día estudiaba más de cinco horas sentado en su habitación, leyendo y aprendiendo, sin movil ni ordenador, sin distracciones, incluso muchas veces se quedaba hasta la madrugada, se lo curraba mucho.

En su vigésimo tercer aniversario, le anunciaron que ya tenía el título para ser astronauta, la felicitaron y su familia decidió celebrar una gran fiesta.

Una mañana de sábado, llamaron a Carlos por teléfono, era Carolina que aún eran amigos a pesar de la distancia. Lo felicitó y quiso quedar con él en su antigua Universidad. Él sin pensarlo dos veces y tartamudeando aceptó.

Quedaron en un banco enfrente de la "Uni" y ahí hablaron más de dos horas.

-Tenía muchas ganas de verte, Carlos.

-Yo también.- dijo con una breve sonrisa.

-Ya me je enterado que has acabado la carrera de astronauta. Muchas felicidades.

-Sí, me ha costado lo mío, pero estoy muy contento.

-Siento lo de tu abuelo, -dijo Carolina muy deprisa- era muy buen hombre.

Siguieron hablando hasta las ocho de la noche, y cuando se despedían, Carlos le dio un beso en la boca.

Al día siguiente, le volvieron a llamar, él creía que era Carolina, pero se puso más contento al oír estas palabras: "Buenos días Carlos Sánchez, soy France Télécom, sino me conoces, que lo dudo, soy el hijo del jefe que dirigió a tu abuelo en el paseo por la Luna. Sólo te quedará decir que de aquí dos meses se harán unos exámenes para quien quieran estrenar el APOLO13 junto con dos personas más. Sólo he elegido a las diez personas más buenas de toda Europa, ¿qué tye parece?" Antes de responder fue a decírselo a su madre, que cogió el teléfono y chilló sin más.

Estuvo nervioso todos los días, no podía dormir, aún investigaba más, de vez en cuando se saltaba una lágrima por su abuelo.

Al fin llegó ese día:

Por la mañana se despertó, respiró profundamente, y fue a mirar la hora. Quedaban tres horas para el examen, se vistió y fue a desayunar a un bar. En ese mismo bar encontró a

Carolina, a la que no había visto desde aquél día del beso. Se sentaron en la misma mesa y hablaron. Lo volvió a felicitar y decidieron que ella lo acompañaría al examen.

Al acabar, Carlos volvió a respirar profundo, cogió a Carolina de la mano, y se fueron al pueblo.

Allí presentó a su familia, y se quedaron a dormir.

A la mañana siguiente, se despertó y su madre entró a su habitación con un papel en su mano , lo abrazó y le enseñó aquel papel tan misterioso:

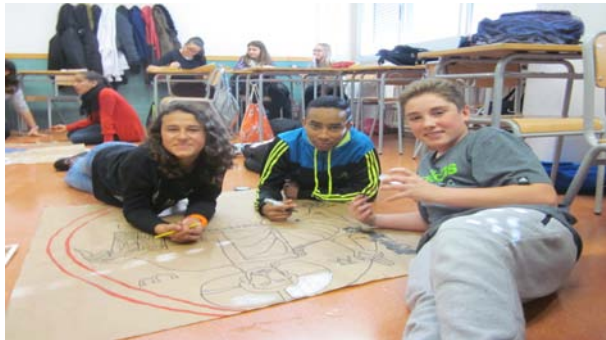
"Has sido elegido para ir con el APOLO 13. Felicidades Carlos Sánchez Ferrer".

Después de mucho tiempo lo avisaron para que fuese a Madrid, y de allí se irían todos juntos hasta Alemania, donde estarían dos meses preparándose para poder ir a dónde nadie había conseguido ir. Y llegó ese día, llegó el día supuestamente más importante de la vida de Carlos. Al fin llegó. Ya en Alemania, desde hacia tres meses debido a que se atraso un poco, se pusieron el traje y subieron a la nave. Era muy grande, no se parecía a nada a las naves de las fotos, ni tampoco a las naves donde habían estado practicando, era mucho mejor.

Después de dos horas, la nave empezó a crujir, los motores empezaban a girar y en media hora, la nave empezaba a despegar. Ahí iban a romper las reglas, Carlos iba a romperlas, salían de lo habitual, no iban a la Luna, no iban a Marte, sino nada más ni nada menos, que iban a llegar a Saturno, un planeta nunca visitado por el hombre. Y así fue, aquél 21 de julio de 2048, Carlos Sánchez, Marc Torres y Pere Altaba llegaron a Saturno, pisaron Saturno y dejaron sus huellas en Saturno. Carlos no despertaría nunca más de ese gran sueño, de ese gran viaje que duraría más de tres años.

ARTISTES DE LA HISTÒRIA

Departament de Socials.

RECORDS D'INFANTESA

Andreu Orti Mondejar. 4t d'ESO

Primer premi, segona categoria de l'Òliba Romancera.

Aquell 20 de maig de 1506, l'almirall Cristòfol Colom, després d'haver testament i de quedar preparat per a l'hora final, deixà anar la vista fins a uns pardals que s'havien parat al balcó. Era un dia esplèndid, però la ment del moribund almirall retornava a un dia igual transcorregut a Gènova feia molts, molts anys...

El petit Cristòfol retornava il·lusionat a casa, després de vore com descarregaven una nau que acabava d'arribar al gran port de la ciutat. A més a més, havia sentit les històries d'un vell llop de mar que explicava com la nau, després d'un llarg viatge en què havia lluitat contra els elements, carregada amb les mercaderies arribades del llunyà Orient, havia retrobat la dolça terra de Gènova. Malgrat l'eufòria del futur almirall, sa mare, Susana, el va deixar castigat per haver eixit del taller on el seu pare Domènec preparava la llana, ja que la família del petit Cristòfol es dedicava a la seua exportació. A més de l'humil taller, el pare de Cristòfol, tenia una taverna on arribaven els mariners de tots els vaixells ancorats al port. El petit Cristòfol era el germà major dels cinc fills de Domènec i Susana: el mateix Cristòfol, Bartomeu, Diego, Joan i Blanca. Als majors, Cristòfol, Bartomeu i Diego, que encara eren petits, els encantava sentir les meravelloses històries dels mariners sobre l'Orient, els croats i sobre terribles monstres marins, que feien atemorir els petits Bartomeu i Diego, però que atreien i emocionaven l'aventurer Cristòfol.

Per la nit, quan tota la família era al llit, Cristòfol s'alçava i s'apropava a vore la lluna i admirava el seu reflex sobre la nítida superfície del mar, que es veia a través de la petita finestra de l'habitatge dels xiquets. No podia deixar d'imaginar aquest bell reflex en els llunyars racons de la Mediterrània que descrivien els vells mariners que assistien a la taverna del seu pare. També, hi havia un altre motiu pel qual aquella nit el petit Cristòfol no podia aclucar l'ull: al dia següent, ell i el seu germà Bartomeu assistirien per primera vegada a l'escola per a xiquets pobres de la ciutat. El bon Domènec voldria haver enviat els seus fills a una escola on pogueren cursar estudis per a anar a la universitat de Pavia, però a causa de la precària situació econòmica de la família no s'havien pogut permetre una altra cosa.

Quan al dia següent Cristòfol i Bartomeu arribaren a l'escola, van sentir una gran desil·lusió. Allò no era més que un pobre monestir llogat pel govern de la ciutat per a donar alguns coneixements als xiquets pobres de Gènova. Només van passar a l'interior, els dos petits Colom van vore alguns xiquets ja asseguts i uns altres que, com ells, acaben d'arribar.

Fra Jacob, un mercedari de poques llums, els va explicar com aprendrien llatí aritmètica, història i geografia conforme les pautes de la Santa Mare Església, ja que ell seria el seu tutor durant uns anys.

En finalitzar les classes, Cristòfol i Bartomeu tornaren molt animats a casa. Mentre Bartomeu parlava sobre els amics nous que tindrien, uns altres pensaments bullien al cap de Cristòfol: podria saber geografia i conèixer els llocs llunyans dels quals parlaven els mariners, saber matemàtiques per a calcular la velocitat dels vaixells, parlaria llatí per a comunicar-se amb estrangers i història per a aprendre noves aventures del passat que no sabien els mariners del port; en definitiva, tindria tots els coneixements necessaris per a ser mariner aventurer!

Aleshores, en aquell moment, no era estrany que el petit Cristòfol desitjara ser aventurer. A l'important port de Gènova convergien la major part de les naus mercants de la Mediterrània i tots els descobriments que duïen a terme els nautes portuguesos i els pescadors bascs i andalusos per l'Àfrica i l'oceà Atlàntic, el famós mar de les Tenebres de la Baixa Edat Mitjana, que anaven descobrint els seus secrets, encara que el preu de moltes vides. Tot aquest èmfasi descobridor s'havia apoderat de Gènova sencera: els mariners ho discutien al port, s'hi feien debats a les acadèmies de Navegació i Geografia, a més de ser el principal pensament que ocupava la ment del petit Cristòfol.

En l'escola, Cristòfol i Bartomeu anaven aprenent coses noves cada dia, però en sortir de l'escola, Cristòfol escoltava relats que contradieien els arguments que hi donava fra Jacob. En geografia, el reverend pare-mestre va explicar que Déu havia creat el món pla, amb Jerusalem al centre, i que la Terra era el centre de l'Univers. En canvi, el petit Cristòfol va explicar al seu mestre com, segons els savis de l'Antiguitat, la Terra era redona i girava al voltant del Sol. A més, havia sentit als mariners dir que feien guàrdies a dalt del pal mestre de les embarcacions, es veia una línia corba a l'horitzó. Aquest va ser el motiu pel qual fra Jacob va castigar el petit Cristòfol, per dir coses tan contràries a la Santa Mare Església. Tot i així, Cristòfol estava convençut que els antics savis tenien raó.

El petit Cristòfol havia començat a visitar en aquells dies un vell oncle seu que tenia una llibreria. El bon oncle Fabricio li va explicar molts misteris sobre el món conegut i per descobrir, que li feia volar la seua imaginació. A més l'oncle li va mostrar obres traduïdes del llatí i el grec d'antics autors, que van ser els que el van espantar a dir aquella afirmació davant fra Jacob, que li va suposar el conseqüent càstig.

En la ciutat de Gènova, amb les muntanyes just darrere d'ella, no hi havia més eixida professional que la mar, o algun negoci que s'hi relacionava. Estava clar, així ho tenia pensat Cristòfol, com a bon home d'acció, que no s'anava a quedar per sempre més en terra ferma amb algun avorrit negoci, mentre els seus compatriotes descobrien el món. A més a més, des de ben menut, algun estrany fenomen màgic de la mar tenia embadalit, l'atreia, el feia somiar, bé despert, bé dormint. Una de les poques vegades que se separava del seu germanet Bartomeu era per a desaparèixer unes hores, posar-se enfront del mar i somiar despert, en un lloc que ningú coneixia, on ningú el podia molestar. Aquesta passió pel mar era un martiri per a la pobra Susana, sa mare, que no sols patia per no saber on era el seu fill, sinó perquè sabia de que més major embarcaria i potser no el tornaria a vore, com a tantes mares els havia passat en la ciutat de Gènova.

La pobra Susana no tenia més que preocupacions, ja que per un costat sempre estaven necessitats de diners i per l'altre els seus dos fills majors volien ser mariners. Així, un dia, després d'haver passat durant la nit una violenta tempestat, va agafar Cristòfol i Bartomeu i se'ls va endur a una cadena d'esculls propera a la ciutat, on durant la tempesta s'havia desencadenat una terrible tragèdia: empaitada per la tempestat, una nau mercant havia encallat als esculls. Fileres d'homes retiraven les mercaderies que s'havien pogut salvar. Després de retirar els aparells i fustes de la nau que es podrien reaprofitar, les restes del vaixell, l'esquelet de fusta de la nau, va ser cremat i enfonsat per sempre més. Després de vore aquest trist espectacle, potser la bona Susana pensà que havia llevat de cap dels seus fills majors la idea de fer-se a la mar, encara que poc podia imaginar la bona dona que això no havia fet més que estimular Cristòfol i Bartomeu.

Pel matí anaven a l'escola, per la vesprada corrien pels carrers del port amb els amics escoltant fantàstiques històries de la mar i després anaven on el seu oncle Fabricio, abans de

tornar a casa. Així transcorria la vida de Cristòfol i Bartomeu mentre somiaven a fer-se grans i embarcar-se rumb a llunyanes aventures. Però, mentrestant, el bon Domènec passava

una bona temporada a la presó per no poder pagar els deutes acumulats. A la casa dels Colom podien sobreviure gràcies al dur treball de la mare, mentre els xiquets es formaven per a poder aconseguir un destí millor. Aquesta absència es notava, ja que els petits no eren tan bulliciosos com abans i Cristòfol i Bartomeu recorrien amb menys il·lusió els carrerons del port.

La ment del moribund almirall recrea aquells trists moments, com un amarg record que sura en el passat. Aleshores, interrompen els pensaments de l'almirall Colom: el seu fill Hernando li anuncia l'arribada del notari públic que havia demanat, Pedro de Hinojedo. L'arribada d'aquest i del pare confessor interromp els pensaments de l'almirall durant unes llargues hores. Quant el testament estigué llest, l'almirall passà a confessar-se. El pare confessor li lleva del damunt tots el càrrecs morals que puga portar-hi. L'almirall, enllestit per a l'hora final, retorna a la tranquil·litat i als seus llunyans records...

Un temps després, el bon Domènec va sortir de la presó. Allò va provocar una gran alegria en la família Colom i en tot el gremi de llaners i taverners, que estimaven molt Domènec. Al vespre següent, després de tornar del seu passeig pel port amb la jovenalla, Cristòfol va ser cridat per son pare: aquest volia parlar-li molt seriosament, d'home a home. El que Domènec volia dir a Cristòfol era que ja era prou major com per a deixar l'escola i deixar de somiar amb aventures: devia ajudar al pare en el negoci familiar. També li va explicar que quan fora més major podria embarcar com a mariner, ja que seria una boca menys que alimentar. Al dia següent, Cristòfol començaria a treballar.

El primer encàrrec de son pare va ser acompanyar-lo a cobrar deutes endarrerits, ja que algunes persones havien aprofitat l'estança a la presó per a no pagar els deutes al bon Domènec. Van fet tota la ruta per les cases de la gent que els devia diners, i mentre recorrien el camí entre casa i casa, el pare anava explicant-li tots els trucs d'un negociant, fins i tot els que utilitzaven els endeutats per a no pagar, ja que ell mateix els coneixia de primera mà quan volia guanyar temps per a aconseguir els diners per a pagar els seus deutes. La jornada va ser molt instructiva per Cristòfol, encara que aquell dia li va semblar vertaderament

avorrit. Tirava a faltar el seus recorreguts pel port, les històries marineres, la companyia dels amics, l'aire fresc del mar i, en fi, la «llibertat» perduda.

Poc podia imaginar el jove Cristòfol que aquesta seria la jornada més entretinguda en molt de temps, ja que la majoria de dies es dedicaria a servir vi en la taverna o a filar llana al taller, excepte els diumenges, que després d'eixir de missa, tenia la vesprada lliure per deambular pel port o sentir-hi històries fantàstiques. Allò més entretingut que podia esperar era ser enviat per son pare a cobrar algun deute tot sol, per a anar agafant pràctica, o a fer qualsevol tipus d'encàrrec. Una d'aquestes vegades, son pare el va enviar on el seu oncle Fabricio a avisar-lo de l'arribada d'una comanda, i el seu oncle, que sabia que li interessaven els llibres i els descobriments, li va ensenyar un petit i estrany llibre: era un dels primers llibres impresos que li arribaven, ja que la impremta acabava d'inventar-se. Cristòfol va quedar meravellat, sobre tot en saber que eren els diaris d'un valent descobridor portuguès, així que va acceptar el llibre en pagament per la comanda. En tornar i en explicar-ho al seu pare, aquest va fer creus de la intel·ligència del seu fill, ja que podria presumir de ser l'únic al barri en tindre un llibre. Cristòfol va llegir aquest llibre amb passió, la qual cosa el portaria a llegir més llibres quan poguera permetre-se'ls. Allò va ser definitiu, ningú podria retindre'l seria navegant i descobridor.

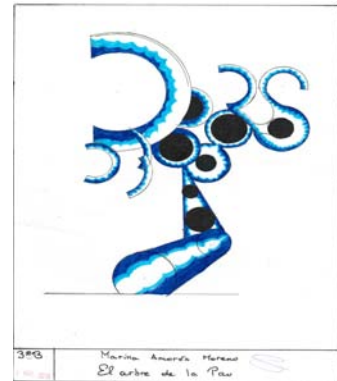
Aleshores, convençut, Cristòfol va demanar als seus pares poder embarcar com a mariner. Faria fortuna en un llunyà país i seria famós pels seus descobriments. Però, en canvi, els seus pares pensaven que havia d'esperar més temps. Va ser per aquells dies quan es van desencadenar els fets. Un cosí llunyà i molt ric de Domènec el va avisar, ja que sabia que a Cristòfol li encantava el mar, que estaven reunint nous gurmets per al a seua flota comercial i havia pensat en Cristòfol. Només ho va saber Cristòfol, i per la insistència del cosí, Domènec i Susana van pensar en els avantatges i van acceptar. El dia de la partida va ser molt emocionant: Cristòfol somreia a la coberta de la nau on l'havia embarcat el cosí de son pare, sa mare plorava, els germanets l'acomiadaven; mentrestant, la nau s'havia allunyat del port, la costa era una línia a l'horitzó i ell havia acomplit el seu somni, navegar!

Al seu llit, l'ancià i moribund almirall reflexionava sobre el seu passat: navegar per la Mediterrània, naufragar enfront de Portugal, idear el seu gran projecte, descobrir noves terres... L'almirall es va quedar mirant l'horitzó occidental i, molt lentament, va cloure definitivament els ulls.

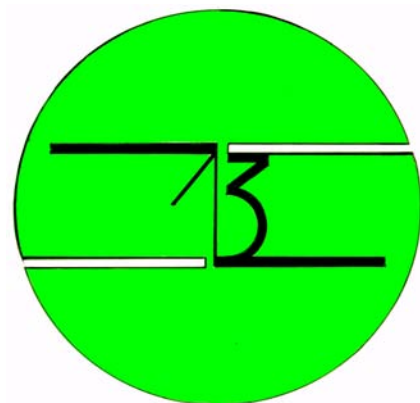
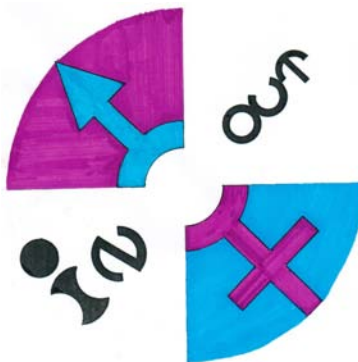
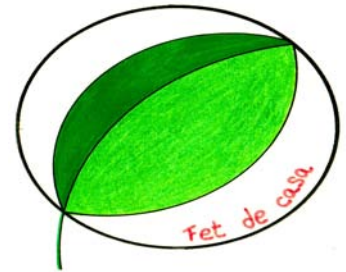
TREBALL DE PLÀSTICA

Rosana Escóin

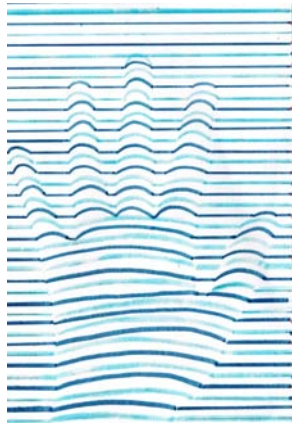
L'alumnat de 3r d'ESO va participar en l'activitat extraescolar organitzada pels Departaments de Música , Clàssiques i Dibuix. Els i les alumnes van anar a la ciutat de Castelló a assistir a una obra de teatre. Després de l'actuació van recórrer el centre de la ciutat seguint un itinerari mito-artístic on van poder apreciar escultures amb temàtica mitològica. D'aquestes escultures l'alumnat va realitzar una interpretació personal utilitzant els continguts de tangències i enllaços estudiats en l'àrea d'Educació Plàstica, Visual i Audiovisual.

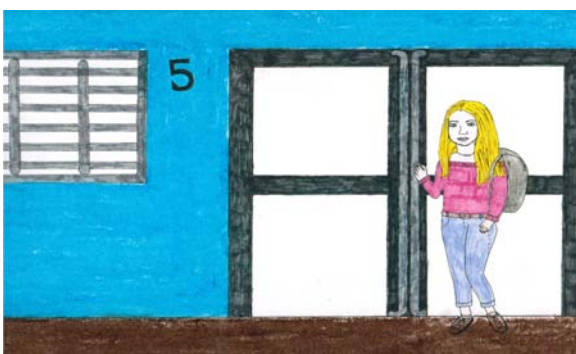
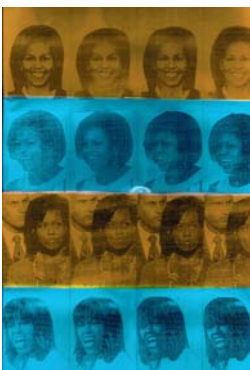
L'alumnat de 4t d'ESO han dissenyat la identitat corporativa d'empres creades per ells.

L'alumnat de 1r d'ESO de l'assignatura optativa d'Educació Plàstica, Visual i Audiovisual va realitzar aquestes obres d'Art Òptic.

L'alumnat de l'assignatura Treball Monogràfic de 4t d'ESO ha interpretat l'obra d'artistes de diferents moments de la història de l'art. Aquestes interpretacions intenten apropar la temàtica tractada per l'artista a la realitat i entorn de alumnes de l'assignatura.

PERDRE EL TEMPS?

*Claudia Barbé Granell. 2n de Batxillerat
Primer premi, tercera categoria de l'Òliba Romancera.*

Dilluns. 8.30 del matí. Miranda entra a classe, no fa bona cara. Millor dit, cap dels que estem a classe fa bona cara. Tots podríem pensar que el problema és que és dilluns, però aquesta és una simple casualitat. La major part dels dies del curs no veig a ningú motiva per aprendre, ni feliç per anar a classe. En alguna conversa amb companys sempre ix el tema de "buff, quin pal...avui he d'estudiar història", "he de fer resums de tot el que hem donat avui, no em donarà temps perquè també he de fer els deures de valencià entre altres" o "fa temps que no faig una sortida el cap de setmana, me'ls passe estudiant i fent coses de l'institut", "estic molt angoixada, no sé si arribaré a la nota, a més no em lleve de damunt tot el que he de fer" ... i com aquestes mil frases més.

-Miranda, aquest cap de setmana eixiràs no? Fan festa al poble, no ens ho podem perdre!

-No ho sé la veritat. Tinc faena fins al cap, a més si isc fins a la matinada l'endemà no estaré com cal per fer tot el que he de fer

-Però, et pots aixecar igual per a fer coses. Si vols et puc deixar els deures que eixos exercicis els tinc de l'any passat.

-No tranquil·la no em servirà de res, llavors.

-Bé, vinga va anima't i ja veuràs com tindràs temps per a tot!

-Ho dubte

Entra el professor. Pareix estressat, vol anar ràpid perquè no li donara temps a fer tot allò programat. De vegades dubte si volen que ho entenguem i que ho assimilien o volen simplement acabar el llibre. Moltes vegades són dos coses incompatibles. També pense que no es culpa seua, sinó d'un sistema que pareix que li importe més la quantitat que la qualitat. De sobte, Miranda pregunta si pot anar al bany, el professor contesta que sí. Va passant el temps de classe, però el lloc de Miranda segueix estant buit. Ningú li dona importància, pot ser ha tingut un imprevist. Sona el timbre. La porta de classe s'obre però no és Miranda. Es la tutora amb uns fulls informatius sobre la pròxima vaga, ens els repartix ràpidament sense explicar-nos res, supose que perquè té classe i no vol perdre temps. És comprensible, està clar que falta poc per a final de curs, i a ningú ens va be perdre hores d'estudi. A classe hi ha rebombori.

- No sé perquè fan la vaga; molesta més que una altra cosa, no ens convé perdre classes.

-És veritat, queda molt poc per a acabar i si faltem no en paparem ni una.

-Jo no sé que faré, perquè si no vinc a classe aprofitaré igualment a casa per a estudiar i avançar faena. Però no faré res per a queixar-me del que està passant, és com si no en faria.

-És que si tal vegada aniríem a Castelló o a algun lloc a manifestar-nos estaríem fent alguna cosa per la causa. Però no hi ha temps. I encara així tampoc aconseguiríem res, tot seguiria igual.

-Ja. Seria perdre el temps. Una cosa, i Miranda? Ja fa molta estona que se n'ha anat, no és normal que tarde tant, s'ha perdut tota la classe de matemàtiques .

-Potser ho ha fet perquè no tenia ganes de fer classe.

-Miranda mai faria això, no he conegut mai una xiqueta tant responsable com ella. Sempre està preocupada per les assignatures i el curs.

Finalment, decidim anar a buscar-la. Entrem al bany, la cridem però no contesta. Obro la porta se la punta i la veig a terra. Ens esglaiem i cridem el professor perquè vingui, i li fem uns colpets ala cara, i per fi es desperta.

-Què t'ha passat?quin esglai ens has dona!

-No sé, m'he posat molt nerviosa a classe. I necessitava sortir. No sé com m'he pogut desmaiar.

Miranda no fa bona cara, està pàl·lida ,amb ulleres,com si no hagués dormit en tota la nit, els seus pares venen a recollir-la, l'acompanyem fins ala sortida i ella s'acomiaada des del cotxe.

He llegit el que vaig escriure el mateix dia que vam tindre l'ensurt amb Miranda. Recordo que vam tornar a classe, estava a punt d'acabar se la tercera hora. Els companys es van quedar estranyats i sorpresos per allò que li havia ocorregut a Miranda. El dia va continuar entre classes, Explicacions apunts, apunts, apunts. Es van fer les dos. Era hora d'anar-se'n a casa, dinar i seguidament posar-se davant l'escriptori per a seguir estudiant. La classe es va quedar buida, ja no hi havia llibres, ni motxilles ni professors, encara que sempre queden restes de fulls baix d'alguna taula. Em vaig fixar que també hi havia per terra fulls de la vaga que ens havien repartit anteriorment, allí es van quedar. Per què? No ho sé, pot ser molts van pensar que allò no anava amb ells, que no els afectava. Tampoc s'és si s'ho havien llegit, pot

ser es pensaven que ja ho sabien tot. Pel camí no em vaig traure del cap allò de la Miranda, no sabia que li havia pogut passar.

En arribar a casa, vaig deixar la motxilla, era el primer que volia fer. Em pesava molt i l'esquena em feria mal. Vaig saludar als meus pares i en una estona vam començar a dinar. Em van preguntar que tal havia anat el dia, jo els vaig explicar tot el que havia passat, i com sempre, que estava aclaparada, que tenia moltes coses a fer. Quasi a penes vam parlar perquè tenia pressa per l'estudi.

De vegades tinc la sensació d'estar distanciada de la gent. Ja no veig tant als amics com abans, ni gaudisc tant del temps lliure. En acabar vaig pujar a l'habitació i em vaig posar a fer resums, passar apunts a net i exercicis. Com moltes vegades em passa, aquella tarde tampoc vaig acabar tot el que tenia previst, sempre corre més el temps que jo, pareix. Es va fer hora de sopar, i en acabar vaig anar a dormir. Estava mol cansada.

A l'endemà, vaig seguir la rutina de tots els dies. A l'institut vaig veure a Miranda, no m'esperava veure-la, li vaig preguntar com estava i va començar a explicar-me la seua història. Els seus pares no havien sigut mai rics, però podien anar tirant. Ella sempre ha sigut una xica molt responsable i estudiosa, s'esforçava moltíssim i aconseguia traure unes notes excel·lents. Ara feia 2n de batxillerat i tenia molta pressió com la majoria, però tots no som iguals i tampoc som igual d'exigents. Em va contar que allò del dia anterior estava relacionat en la situació que estava vivint. El seu pare no tenia faena des de feia un temps, i sa mare treballava netejant cases, però no era suficient. La casa on vivia no estava en bones condicions, feia fred, i no dormia bé per les nits. El seu somni era estudiar medicina, la biologia li encantava, i treia molt bones notes també. Ara ella a mesura que passava el temps veia que el seu desig tenia les de pedrer, que possiblement per molt que s'esforçara no ho aconseguiria perquè la seua família no tenia suficients diners com per a pagar la carrera, per molt que anar a una universitat pública. Ara les coses han canviat molt, li diem pública però moltíssims joves perdran el dret d'estudiar només per la falta de diners. Pot ser seran joves amb inquietuds, joves amb ganes d'esforçar se per aconseguir una vida millor, per saber, per aprendre, però no, es veu que allò important són els diners, sense. Això li estava passant a Miranda, es va desmaiar perquè quasi no menjava, passava fred i no descansava era tan exigent amb ella que li acabava afectant a la salut, però també a causa de la situació que estava vivint.

Quan em va contar tot això em vaig quedar de pedra. No podia ser. Una persona com ella, que s'esforçava al màxim i que a més aconseguia uns resultats excel·lents, no podia quedar-se sense un camí cap a la universitat. No era just. Em preguntava: quanta gent estava en una situació com eixa? Segurament moltíssima, però la majoria de la societat no som conscients d'això, vivim el dia dia ala nostra manera sense pensar com està el del costat. Pensem que com nosaltres podem. Els altres també però no, no és així. Tal vegada si el sistema educatiu fora d'un altra manera, si el dret a estudiar ni implicara tindre diners, si el cursar 2n de batxillerat no significara angoixa, no descansar, deures, deures i més deures... sense valorar que és aprendre, sense tindre motivació per fer-ho i sense ser conscients de la satisfacció que ens pot donar el fet de saber. Sense fer-nos pensar, ensenyar-nos a ser crítics i a plantejar-nos els fets que ocorren en el món, entre moltes altres coses... i llavors, vaig pensar que és pedrer el temps? Fer vagues i implicar-se per millorar la situació de l'educació, o continuar com si no passara res, estudiant sense tindre temps per canviar les coses i deixar els fulls informatius sobre la situació de l'educació pel terra, sense tindre un mínim d'interès per llegir-ho?

Vam entrar a classe tots es van alegrar molt de veure a Miranda. Aquell dia es va seure al meu costa. La professora ens va explicar que havíem de fer un relat per a un concurs, podia ser narrativa o poesia. Ens va explicar les pautes que havíem de seguir. Miranda va agafar el bolígraf i vaig veure com escrivia el tito del seu relat: perdre el temps?

Quin relat escriuria jo amb eixe títol?

TAPAS

Sonia Torres. Adaptación Raúl Martínez

PULPO A LA GALLEGA

Poner en una olla el fuego con agua y sal. Cuando empiece a hervir, se asusta el pulpo 3 veces para que quede lo más tierno posible. Se deja cocer durante media hora. Cuando el pulpo se ha cocido, se saca y se deja enfriar, se corta en trozos pequeños y se posa encima de un plato de madera para servir. Por último se condimenta con pimentón rojo y aceite de oliva y un poco de sal Maldon para dar sentido.

Cocer las patatas y dejar enfriar. Cortar a láminas muy finas. Añadir pimentón dulce y sal gruesa Maldon, con un poco de aceite de oliva y servir.

SEPIA

Limpiar muy bien las sepias de tamaño grande y ponerlas a la plancha con un poco de aceite. Darle vueltas para que se cocinen bien sin llegar a quemarse, porque sino, amargan. Las dejaremos enfriar para poder cortar en trozos pequeños. Picar ajo y perejil y se lo añadimos a la sepia, ya cortada, con aceite de oliva. Servir.

Los dos platos se sirven calientes.

BAGRA EN SALSA

Mónica Angulo. Adaptació Diana Silva

La «bagra en salsa criolla» és una recepta típica de Colòmbia. La bagra és un peix amb un sabor fort, per això és ideal complementar-la amb aquesta salsa (que li aporta un poc de dolçor) i amb arròs blanc, plàtan fregit i amanida d'alvocat.

Ingredients:

- 1 filet de bagra
- 1 tomata
- 50 grams de ceba blanca
- 1 dent d'all
- 80 mil·lilitres de caldo de peix
- 1 culleradeta de mantega
- 1 polsim de comí
- 1 polsim de sal
- 1 polsim de pebre

Elaboració:

1. En una paella amb mantega, sofregiu la ceba tallada en peces menudes, durant 5 minuts.
2. Afegiu la tomata pelada i tallada també en peces menudes, l'all picat i cuineu amb poc de foc fins que la tomata solte els seus suc. A continuació salpebreu.
3. És moment d'afegir el caldo de peix i el filet de bagra prèviament adornat amb sal, pebre i comí; tapeu i cuineu durant 8 minuts.
4. Finalment, serviu la bagra amb salsa criolla amb arròs bullit, talls de plàtan fregit i amanida d'alvocat.

EL CEVICHE PERUÀ

Milagritos Isabel Córdova. Adaptació Emmanuel Cueto

Ingredients:

1 quilo de filet de peix (llenguado o reig trossejat sense fibres)
½ quilo de llima (suc de llima)
¼ quilo de ceba (vermella en juliana)
½ quilo de panís desgranat (bullit)
300 grams de moniato (a rodanxes i bullit amb pell de taronja, canyella i sucre)
200 grams de panís sec (fregit)
100 grams d'algues (*yuyos*)
Sal, pebre al gust
50 grams de coriandre (picat)
5 fulles d'enciam
1 aji llim (picant picat) i 1 *aji rocoto* (rodanxa picant per decorar)
2 cullerades de gingebre ratllat
4 grans d'all liquat
Una branqueta d'api
1 tassa de brou de peix

Preparació:

En un bol aboqueu el llenguado a trossos, la sal, el pebre, una culleradeta d'all i mitja tassa de suc de llimona. Remeneu tot. A una batedora, tireu la tassa de brou de peix, un tros de peix, el gingebre, la branca d'api, la resta d'alls, una ceba gran, mitja tassa de suc de llimona, una culleradeta de coriandre, sal i pebre, ho batem tot i surt un suc anomenat llet tigre. Buideu aquest batut al bol sobre el peix, afegiu una culleradeta de coriandre i una altra d'*aji limo*, barregeu bé i emplateu el «ceviche», després poseu primer un full d'enciam i aproximadament 200 grams de peix per plat. Finalment decoreu amb ceba, *yuyos*, una rodanxa de *rocoto* i una de moniato, panís bullit i fregit.

KIKA MARROQUINA (COCA O PASTÍS DE XOCOLATA)

Radia Bourti i Ilham El Yazidi

Ingredients:

- ✓ 4 ous
- ✓ 1 got i mig d'oli de gira-sol
- ✓ 1 got i mig de sucre
- ✓ 1 iogurt de llima
- ✓ 1 got de xocolata líquida (o en pols tipus Cola-Cao)
- ✓ 1 sobre de llevat
- ✓ 2 gots i mig (de 250ml) de farina

Elaboració:

- 1) Agafem un bol i introduïm els següents ingredients: els ous, l'oli, el sucre i el iogurt de llima.
- 2) Ho barregem tot amb la batedora.
- 3) A continuació posem al mateix bol els dos gots i mig de farina, el llevat i el got de xocolata (750 ml de xocolata en pols). Ho barregem molt bé, fins que quede espès.
- 4) Untem un motlle amb mantega i espolssem farina per evitar que s'apegue la coca.
- 5) Precaletem el forn durant 10 minuts.
- 6) Per últim posem al motlle tots els ingredients del bol i ho deixem al forn durant uns 30 minuts. Però mireu que no se us creme!!!

TIRÓPITA

Mayte Alonso

Aquesta és una recepta de la Grècia actual. És un pastís de formatge amb el nom de "Tirópita". Vols saber com es fa? Pren nota.

Ingredients:

2 fulls de milfulls (val qualsevol marca, però la millor és la de "La Cocinera")

200 gr de formatge feta

200 gr de formatge rallat (com el que s'usa per gratinar)

Orenga

1 ou (opcional)

ELABORACIÓ:

Precalenta el forn a 200° C. En un bol, fes a trossets el formatge feta i barreja'l amb el formatge ratllat. Afegeix-li l'orenga i remena-ho tot.

Escampa un dels fulls de milfulls en una font del forn. Perquè no s'apegue, col·loca-li a sota el paper de forn (els fulls de milfulls en solen portar, així que es pot usar eixe). Ompli el full de milfulls amb el formatge, sense que s'ajunten les vores. Tapa'l amb l'altre full de milfulls i, perquè no isca el formatge, doblega els extrems cap amunt.

Fes uns petits talls en la tapa superior perquè respire la masa. Tira un polsim d'orenga damunt la taula i al forn. Opcionalment, es pot pintar la masa amb l'ou perquè quede brillant, abans de ficar-lo al forn.

Després de 15 minuts de cocció, el pastís estarà llest.

Bon profit. καλη σαζ ορεξη.

PREGUNTES FILOSÒFIQUES

Alex Priego Bel

-Si Dios lo sabe todo
¿Por qué hay que confesarse?

-¿Si los cienpies tienen 100 pies
Los PIOJOS tienen 3,1416 ojos?

-¿Para qué corremos rápido bajo la lluvia
si delante también llueve?

-Si descargo una peli en Jamaica ...
¿Eso me convierte en un pirata del Caribe?

-Si un abogado se vuelve loco
¿Pierde el juicio?

-Si robo el wifi de la iglesia...
¿estoy recibiendo la señal de Dios?

-Si nadar es bueno para la figura,
¿por qué las ballenas son tan gordas?

-¿Por qué se llaman analgésicos
si se toman de forma oral?

-Si a Cenicienta le calzaba bien la zapatilla
¿Por qué se le salió?

-Si tu ahorcas a un pitufo, de qué color se pone?

-Si los hombres son todos iguales...
¿Por qué las mujeres eligen tanto?

-Si 4 de cada 5 personas sufren diarrea
¿Significa que 1 de ellas la disfruta?

-¿En qué idioma piensa un sordo?

-Si una abogada y un abogado son amigos
¿Son amigos con derecho?

MEMES

Raúl Martínez Torres

EXAMEN ... EN LUNES

El profesor

El que estudió

El que repasó

El que no estudió

El que se fue de juerga

El que recién se entera

Si nunca hiciste la tarea mientras el profesor la revisaba...

no sabes que es sentir la adrenalina al 100%.

ZYGI

Vicent Lluís Pitarch Nebot

Aquest any cinc alumnes de 2n de Formació Professional Bàsica de Serveis Administratius estan realitzant pràctiques formatives en empreses. Zygi Lisauskas és un d'ells i les realitza al nostre centre. És un magnífic conserge, auxiliar administratiu i, per dalt de tot, persona. D'ell ens parlen molt bé on ha estat: a Correus, a les tendes, a l'Ajuntament, a secretaria, a consergeria. I aquesta opinió la compartim les companyes de direcció i jo.

Açò és el que volem dels nostres alumnes: que tinguen coneixements i capacitats, però també que sàpiguen comportar-se, que siguen persones. A l'alumnat li podem despertar la curiositat sobre les coses, ensenyar-li conceptes, a resoldre situacions de la vida, ... però educar no és només qüestió del professorat. L'alumnat ha de vindre educat de casa. I Zygi n'és un exemple.

A partir del 17 de juny trobarem a faltar la teua predisposició, el teu saber fer i el teu tarannà. Esperem haver estat nosaltres al teu nivell i no haver-te fallat. Crec que t'hem ensenyat, que hem segut pacients, que t'hem tractat com un més dels treballadors del centre. Tanmateix si alguna cosa no hem fet de forma correcta et demanem ens disculpes.

I ja saps que enyoraré no poder pressionar-te mai més per treure la feina a punt. Ara només em queda desitjar-te molta sort en la continuació dels teus estudis. Et mereixes el millor que et puga passar perquè eres molt bona gent.

Gràcies Zygi, de part de tots els companys i companyes de treball !!!

Emmanuel, Khadija, Zygi, Barbara, Stephane i Christian alumnes de 2n FPB, volem acomiadar-nos d'aquest institut, IES Maestrat, on hem passat sis anys fent de les nostres!

I per això volem recordar les nostres tutores, Clara Borràs i Tica Tàrrega, per la paciència que han tingut amb nosaltres.

Moltes gràcies a tot el professorat que ens ha aguantat o suportat. No oblidarem mai l'institut.

Gràcies, insti!!

Alumnat d'FPB2

Adelina M. Andres. 1r d'ESO

DE CAMÍ A BENASSAL

Ainara Querol. 1r d'ESO